

Συγκοπή

Η συγκοπή είναι μια διαδικασία όπου αναστέλεται στιγμιαία η κυκλοφορία του αίματος και η εγκεφαλική λειτουργία προκαλεί ένα ξαφνικό και προσωρινό blackout. Τα αποτελέσματα μπορεί να είναι άσχετα, περιορισμένα σε μια στιγμιαία σύγχυση, αλλά κάποιες φορές μπορεί να είναι χειρότερα. Σε κάποιες περιπτώσεις, αν η διακοπή της κυκλοφορίας του αίματος στον ανθρώπινο οργανισμό περάσει κάποια συγκεκριμένα όρια, έρχεται ο θάνατος. Ανάμεσα στις άλλες, η “σκοτεινή συγκοπή” -εκείνη με τα μη ταυτοποιημένα, λογικά αίτια- θεωρείται η πιο επικίνδυνη από όλες, επειδή δεν επιτρέπει στους γιατρούς, τους τεχνικούς του σώματος, να επέμβουν.

Έτσι και για τη λειτουργία του κοινωνικού σώματος, εγγυάται ένα σύνολο ροών. Ροών εμπορευμάτων, ανθρώπων, πληροφοριών, ενέργειας. Αυτές οι ροές, μπορούν να διακοπούν, για τους πιο ποικίλους λόγους. Ένα τεχνικό θέμα, για παράδειγμα. Η μια κλοπή υλικών. Ίσως ένα σαμποτάζ. Όταν συμβεί κάτι τέτοιο, τα

αποτελέσματα είναι συνήθως άσχετα. Οι υπηρεσίες κάνουν μια παύση, προκαλώντας μια μικρή δυσφορία, κακή διάθεση, ένα εμπόδιο. Και στη συνέχεια, επιστρέφει η κανονικότητα. Τι γίνεται, όμως, όταν αυτή η διακοπή ροών περάσει κάποια συγκεκριμένα όρια; Τι θα γινόταν αν αυτές οι διακοπές πολλαπλασιάζονταν και διασταυρώνονταν; Τα εμπορεύματα και οι άνθρωποι ρέουν και κυκλοφορούν ορμητικά μέσω των δρόμων, δρόμων φτιαγμένων από πίσσα και ατσάλι. Οι πληροφορίες και η ενέργεια ρέουν και κυκλοφορούν ορμητικά μέσω καλωδίων, καλωδίων φτιαγμένων από χαλκό και πλαστικό. Αυτά τα τελευταία χρόνια αναταραχών -μολυσμένα από την ανάγκη για δημοσιότητα, από τη φιλοδοξία της αναγνώρισης- έχουν ενσταλάξει στα κεφάλια πολλών, πάρα πολλών, ότι το μίνιμουμ προαπαιτούμενο για να γίνει πραγματικότητα ένα τέτοιο μπλοκάρισμα είναι η μεγάλη, μαζική συμμετοχή. Μπλοκάρουμε μόνο αν είμαστε πολλοί (γι' αυτό πρέπει να είμαστε πολλοί· γι' αυτό πρέπει να πείσουμε πολλούς· γι' αυτό...). Αλλά, αυτό δεν είναι αλήθεια. Αυτή δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια υπόθεση ανάμεσα σε άλλες.

Για να μπλοκαριστεί ένας δρόμος, δε χρειάζεται πάντα να μαζευτούν εκατοντάδες άνθρωποι. Για παράδειγμα, πριν μια δεκαετία, λίγοι σύντροφοι, με λίγα μέσα, ανάγκασαν τα αυτοκίνητα να κάνουν ουρά σε μια ολόκληρη κοιλάδα. Για παράδειγμα, πριν λίγα χρόνια, μια συνηθισμένη καλοκαιρινή φωτιά, δίπλα σε μια οδική αρτηρία, ανάγκασε μια ολόκληρη μητρόπολη να κατεβάσει ρολά (αυτό συνέβη την ίδια περίπου στιγμή που, στην ίδια μητρόπολη, μερικές δεκάδες συ-

ντρόφων συγκεντρώθηκαν για ώρες σε μια πλατεία, διαμαρτυρόμενοι για την απόφαση ενός δικαστηρίου).

Η διακοπή μιας σιδηροδρομικής γραμμής είναι κάτι ακόμα πιο πιθανό. Αυτό συμβαίνει όλο και περισσότερο, σχεδόν παντού στην Ευρώπη, είτε λόγω διάφορων συμβάντων, είτε εκ προθέσεως. Αλλά, είναι κάτι αναπόφευκτο. Με όλα αυτά τα κουτιά διακλαδώσεων, τους διακόπτες των σιδηροδρομικών γραμμών, τους σηματοφόρους, αυτά τα πανταχού παρόντα καλώδια δίπλα από τις γραμμές, σε μικρά κανάλια, στο έλεος της αμέλειας και της οργής, η πιθανότητα του να συμβεί κάτι γίνεται σχεδόν βεβαιότητα.

Και τα καλώδια; Δεν ισχύει πως τυλίγουν ολόκληρη την περιοχή, εκτεινόμενα προς χιλιάδες κατευθύνσεις, συχνά αθέατα; Δεν ισχύει πως τα βρίσκεις πάντα και παντού, ακριβώς δίπλα σου, πάνω από το κεφάλι και κάτω από τα πόδια σου; Και εδώ βλέπουμε όλα αυτά τα κουτιά διακλάδωσης, τους διακόπτες, τις κεραίες, τα φρεάτια κλπ, τα οποία επιτρέπουν την καθημερινή χρήση κάθε είδους μηχανής. Που επιτρέπουν την καθημερινή ρουτίνα. Που επιτρέπουν την καθημερινή ζωή. Ακόμα και αυτό, που είναι συνώνυμο με την εικονική πραγματικότητα, το διαδίκτυο, χρειάζεται καλώδια για να λειτουργήσει. Υποθαλάσσια καλώδια, ακόμα και πολύ βαθιά τοποθετημένα, αλλά καλώδια, που στο τέλος καταλήγουν έξω, στις παραλίες. Όπως ο Ιωνάς, το καλώδιο που συνδέει σπίτια, βιομηχανίες και θεσμούς (οικονομικούς, πολιτικούς και στρατιωτικούς) του Ισραήλ με την Ευρώπη. Και το οποίο έχει το “σημείο εξόδου” του εδώ στην Ιταλία, στο Μπάρι.

Ονειροβασίες, φυσικά. Δεν πρέπει να αποπροσανατολίζεται η ατομική φαντασία από την αφιέρωση στις

υπηρεσίες των συλλογικών επιτακτικών θεμάτων. Αυτό θα επέτρεπε να πάρεις μια ανάσα και έτσι, θα έπαιρνες ελευθερίες, που δεν έχουν εγκριθεί από την κυρίαρχη συνέλευση. Σίγουρα. Χωρίς την παραμικρή αμφιβολία. Είναι προφανές. Μας συγχωρείτε. Τελειώσαμε εδώ.

[Το αρχικό κείμενο δημοσιεύτηκε στα ιταλικά, στο διαδικτυακό μέσο *Finimondo* (Πηγή: Ερεβος)]

Συγκοπή